

Ole Stavad (S):

Tak til ministeren for redegørelsen. Den er en god beskrivelse af det samarbejde, der fungerer på utrolig mange områder imellem de nordiske lande, og også af den internationalisering, der også sker af det nordiske samarbejde.

Jeg kunne godt mangle nogle visioner i redegørelsen, men jeg går ud fra, at regeringen og ministeren har gemt dem, til ministeren på mandag sammen med statsministeren præsenterer det danske formandskabsprogram for næste år. Så hvis det er sådan, at den forventning opfyldes, så lover jeg, at der ikke skal lyde kritik af det, hvis man vil komme tilstrækkelig med engagement ind i det.

Kl. 10.10

Jeg vil sådan set også godt sige tak til ministeren og til regeringen, for min oplevelse er, at man har opbet sig lidt med hensyn til det nordiske. Vi havde en stor diskussion sidste år, som også fyldte meget på Nordisk Råds session, om, at den danske regering mere havde brugt tid på at være væk eller gå i vejen. Jeg synes ikke, at man kan påstå, at arbejdet har været prangende, men man kan glæde sig over, at det i hvert fald ikke har været pinligt i forhold til at forhindre et samarbejde. Jeg glæder mig så til, at ministeren med formandskabsansvaret vil gøre en ekstra indsats i det kommende år.

Det nordiske samarbejde fylder måske ikke så meget, i hvert fald ikke i den danske presse, og der er ofte, synes jeg, kritik af den nordiske model, fordi vi jo må erkende, at den indebærer lidt højere skatter end de lande, vi i øvrigt sammenligner os med i Europa og i andre dele af verden.

Men hvis man så tager Danmarks Statistik, som har lavet nogle sammenligninger, og som udkom her den 20. oktober, altså helt frisk, kan vi jo konstatere, at den nordiske model for, hvordan vi har indrettet vores samfund, lidt enkelt sagt er uovertruffen. Når man går ind og laver sammenligningen mellem de nordiske lande enkeltvis og samlet i forhold til den øvrige del af Europa, som vi normalt sammenligner os med, så kommer Norden ud på førstepladsen på næsten alle punkter.

Det gælder, når man ser på den økonomiske vækst i en periode fra 1995 til 2003. Vi ligger langt, langt bedre, end man gør generelt i Europa. Arbejdsløsheden er væsentlig lavere. Der er lige Finland, som efter Murens fald fik en ekstrem arbejdsløshed, men til gengæld har hentet voldsomt ind på det, og derfor nu er nede på det, vi kan kalde det europæiske gennemsnit

– i modsætning til de øvrige nordiske lande, der ligger langt under. Inflationen kan vi bestemt også klare, og vi har langt mindre gæld, end man har i resten af Europa.

Det er udtryk for en erhvervsudvikling og en beskæftigelsesudvikling, som gør, at de nordiske samfundsmodeller kan klare sig – og ikke kun kan klare sig, men faktisk er uovertrufne i forhold til det, vi kender. Det vil jeg godt nævne i en lille parentes til de indimellem stærkt borgerlige kræfter, der mener, at hvis vi bare gjorde ligesom alle de andre, ville det gå meget bedre. Vi kan sige, at hvis vi skulle abonnere på det, de andre gør, ville vi smide det væk, som er vores særkende, og som er det, der giver os afsættet til også at være attraktive i en globaliseret og international verden.

Vi har de seneste par år brugt mange kræfter på at bekæmpe grænsehindringer. Vi er bestemt ikke ved vejs ende. Første indsatsområde har først og fremmest været i forhold til personer. Og jeg vil også gerne her sige tak til tidligere statsminister Poul Schlüter for det flotte arbejde, han har gjort. Vi har lige fået hans seneste grænsehindringsrapport, som kommer til at indgå i debatten på sessionen, og her kan man jo se, hvor vidtspændende de problemer, som man forsøger at løse, er.

På nogle områder har man fundet glimrende løsninger, andre områder mangler vi stadig at følge op på. Schlüter har fået sin periode forlænget til og med 2005, altså i den danske formandskabsperiode. Det vil jeg godt takke ministeren for, for jeg mener, det er helt afgørende, at vi har en drivkraft af den karakter for at få det arbejde til fortsat at lykkes.

Næste fase er jo så, at vi har fået en grænsehindringsrapport i forhold til erhvervslivet. Det bliver så et nyt skridt i grænsehindringsarbejdet, som jeg synes er lige så vigtigt, som når man ser på personer. Det er jo sider af samme sag.

Som hr. Jens Christian Larsen også nævnte, er det nordiske marked fuldstændig afgørende for de nordiske lande. Som hr. Jens Christian Larsen også sagde, så betyder det nordiske marked så meget for Danmark, at det uden sammenligning er der, vi har den største eksport, næsten en fjerdedel, 22,4 pct., og det næststørste, som vi jo ofte omtaler som det største, nemlig Tyskland, er nede på 19,2 pct. Det sættes jo i relief, når vi ved, at det tyske befolkningsunderlag, altså det tyske marked, er mere end fire gange så stort som det marked, vi har i Norden.

Kl. 10.15